

[Jensen-Stevns.]

bliver indført i Fogedens Protokol eller i Sognefogedens Bog, sker denne Betaling paa egen Regning og Risiko og har altsaa for saa vidt ikke frigørende Virkning for Debitor. Det har man anset for uheldigt, og Forslagets § 5 indeholder derfor Bestemmelser, hvorefter det fremgaar, at naar Udpantningsfristen er udløbet, kan en Skatte-*restant* altid med frigørende Virkning betale til Udpantningsmyndigheden. Det er en Bestemmelse, som er aldeles fortræffelig, og som i det mindste vil møde almindelig Billigelse ude i Landdistrikterne, medens man i forskellige af de større Kommuner har ment, at man ikke kunde give Afkald paa den Bestemmelse, som man dér har haft angaaende Skatternes Oppebørsel, nemlig at der skulde mindst to Underskrifter paa en Skattekvittering, for at den skulde være forbindelse for Kommunen. For at imødekomme de Henstillinger, som er rettet til Udvalget desangaaende, navnlig fra Københavns Kommune, har man stillet Ændringsforslag Nr. 8 til § 5, hvorefter Ministeriet, for saa vidt Kommuner med faste Skattekontorer angaar, efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen skal kunne fastsætte, at det bliver ved de hidtil gældende Regler paa dette Omraade.

Jeg glemte ved min Gennemgang af Ændringsforslagene til § 3 at omtale en Del af Ændringsforslag Nr. 4. I Lovforslagets § 3 findes en Bestemmelse om, at naar Sognefogeden med Tiltrædelse af Politimesteren fremsætter Begæring derom, kan det af Amtsraadet paalægges Sogneraadet at ansætte en Pantefoged. Det er en Bestemmelse, som utvivlsomt har interesseret Sognefogederne en Del, thi der er til Udvalget indgaaet en Henvendelse, dateret den 9. Marts 1932, hvilken vi har aftrykt som Bilag til Betænkningen, og i denne Henvendelse henstiller Danmarks Sognefoged- og Lægdsmandsforening til Udvalget at gennemføre Bestemmelsen i Lovforslaget i den oprindelige Formulering. Der er imidlertid indenfor Udvalget med megen Styrke blevet gjort gældende, at dette er en Til sidesættelse af Sognekommunernes Rettigheder, og da der ikke foreligger nogen Udtalelse om dette Forhold fra Sogneraadforeningen, har Udvalget ikke ment at kunne gaa med til den omhandlede Bestemmelse. Vi foreslaar derfor, at den udgaar, og at Forholdet altsaa bliver det, at for saa vidt en Sognefoged mener, at hans Embedsomraade er for stort, og at det derfor kunde være ønskeligt for ham at blive aflastet ved

Ansættelse af en Pantefoged, maa han se at forene sig med det stedlige Sogneraad derom.

Som jeg begyndte med at sige, er samtlige Ændringsforslag stillet af hele Udvalget, og jeg skal derfor paa dettes Vegne anbefale dem alle til Vedtagelse i det høje Ting.

Justitsministeren (Zahle): For mit Vedkommende lægger jeg megen Vægt paa at faa de i Lovforslaget fastsatte Hovedlinier gennemført, og da de stillede Ændringsforslag ikke kan siges at røkke ved disse Hovedlinier, har jeg ikke villet modsætte mig dem og derved vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse. Jeg har saa meget mere kunnet slaa mig til Ro med de stillede Ændringsforslag, som den ærede Ordfører (Jensen-Stevns) har været Medlem af den Kommission, som har udarbejdet det Udcast til et Lovforslag, som ligger til Grund for det, som jeg havde den Ære at forelægge for det høje Ting, og ikke alene derfra, men ogsaa fra sin praktiske Virksomhed har stor Indsigt i disse Forhold, og hele Udvalget, altsaa alle Medlemmerne fra de forskellige Partier, har sluttet sig til Lovforslaget.

Der er dog et af de stillede Ændringsforslag, som jeg maa gøre nogle Bemærkninger om. Det er Ændringsforslag Nr. 1 til § 2. Ændringsforslaget gaar ud paa, at Bekendtgørelse om Udpantningens Paa-begyndelse skal ske paa den Maade, som under Hensyn til Stedets Skik og Brug fastsættes af Kommunalbestyrelsen. Som den ærede Ordfører sagde, er Bestemmelsen nu i Lovforslaget formet saaledes, at det skulde være ikke Kommunalbestyrelsen, men Fogeden, som træffer denne Bestemmelse. Jeg har ikke noget imod at overlade Kommunalbestyrelsen Afgørelsen, for saa vidt angaar de Skatter, der opkræves ved Kommunens Foranstaltning, men Ændringsforslaget omfatter ogsaa de Skatter, der opkræves af Statsmyndigheder, og man vil let indse, at det i og for sig er ganske irrationelt, at det her ikke er Fogeden, men Kommunalbestyrelsen, som træffer Bestemmelsen. Paa den anden Side er det forstaaeligt, at Udvalget har ment at maatte have een Lovregel for alle Slags Skatter, og da jeg endvidere forventer, at der vil opnaas en i Praksis brugbar Fremgangsmaade ogsaa efter Ændringsforslaget, har jeg ikke villet stille mig imod dette. Men jeg maa dog tage et lille Forbehold for det Tilfælde, det viser sig, at Bestemmelsen kommer til at virke uheldigt i Praksis: jeg forudsætter, at Bestem-